

et par bemærkninger om, at man virkelig er så uvidende.

Så kan jeg forstå, at hr. Tom Behnke ikke rigtig har læst vores forslag. Vi foreslår altså ikke, at vi skal have statskontrollanter ud og kontrollere. Vi foreslår, at Datatilsynet skal have mulighed for at have en dialog med dem, der har det sat op. Vi foreslår til gengæld, at de, der sætter teknikken op, skal have en autorisation, så vi ved, at det, de har gjort, er i orden.

Så vil jeg godt som en slutbemærkning sige: Jeg håber, og det er vores inderligste håb, at vi i kraft af en stille og rolig snak i udvalget kan få nogle af de her forbedringer med. Jeg håber også, at man fra ministerens side vil være lidt mere åben end bare at give den her afvisning, vi har set i dag. Vi mener rent faktisk, at det ville gøre vores forslag om overvågning generelt langt bedre, hvis vi fik anmeldelsen, fik autorisationen, og at det ville lette det for vores medarbejdere, hvis vi fik bedre styr på den overvågning, der foregår.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren for beslutningsforslaget, B 101.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil da gerne takke for en både spændende og også til tider følelsesmæssigt sådan ret engageret debat fra Folketingets medlemmers side.

Jeg kan ikke lade være med at sige andet, end at det er sådan, at man efter at have hørt fru Lissa Mathiasens indlæg lidt står tilbage og spørger sig selv om: Hvad er det lige præcis, Socialdemokraterne vil? For vi hørte jo fru Karen Hækkerup bakke meget varmt op om regeringens forslag, og nu har vi hørt en lang klagesang på nærmest 10 minutter om alle de forfærdelige ting, som tv-overvågningen medfører.

Det får mig altså til at spørge: Hvad er baggrunden for, at tv-overvågnings-udvalget blev nedsat? Sagen er den, at kort tid efter at den borgerlige regering var tiltrådt i 2001, tog jeg som justitsminister initiativ til at lave visse lempelser af tv-overvågnings-loven. De lempelser, der dengang blev gennemført, var indførelsen af mulighed for at lave tv-overvågning af pengeautomaterne og tv-overvågning af pengetransporterne. Og det var et enigt Folketing, så vidt som jeg husker det – inklusive Enhedslisten – der stemte for de to udvidelser af den lov, der var, om forbud mod tv-overvågning.

Så gik der et stykke tid. Der var en ret kraftig offentlig debat. Og nu kommer så min pointe, og den er særlig rettet til fru Lissa Mathiasen: De, der mere end nogen andre ønskede mere tv-overvågning, var de ansatte i pengeinstitutterne. Det var de ansatte, der mere end nogen andre råbte op om, at de ville have mere overvågning, fordi det ville skabe en bedre tryghed, det ville skabe bedre rammer for deres arbejde.

Jeg må indrømme, at jeg synes, at det er lidt ærgerligt, at det måske ikke afspejler sig lidt mere i drøftelsen i dag, hvor fronterne måske bliver trukket lige lovlig hårdt op, at vi jo alle sammen sidder i det dilemma, at vi på den ene side kan se, at den teknologiske mulighed for mere tv-overvågning er til stede, og der er klare og gode argumenter for, hvorfor man så skal give mulighed for udvidelse af den, og at vi på den anden side jo i hvert fald ikke ønsker et system, hvor den ene halvdel af befolkningen sidder og overvåger den anden halvdel af befolkningen. Og der må man i hvert fald sige, at teknologien for år tilbage ikke var så raffineret, at man havde noget som helst valg. Det, der så har forandret sig, er jo bl.a., at den teknologiske udvikling har gjort, at vi nu kan få en tv-overvågning, der er langt, langt mere kontrollerbar end den, der var tidligere.

Jeg vil sige, at da jeg nedsatte tv-overvågnings-udvalget, var det naturligvis på den præmis, at hvis der skal være mulighed for øget tv-overvågning visse steder af hensyn til forebyggelse og opklaring af kriminalitet, jamen så må den jo så i hvert fald som et minimum følges af regler om sletning, opbevaring og andet, så der er en sikkerhed for, at man bruger data på en forsvarlig måde. Og jeg vil sige, at det, vi nu er nået frem til, jo er et forslag, som bliver utrolig godt modtaget af de lønmodtagere, det vedrører. Og det synes jeg altså er vigtigt at få fremhævet her i dag, for de mennesker, der har fulgt den her debat, sidder måske og tænker: Hvad er det dog, Folketinget foretager sig? Er de i fuld gang med at sikre, at nu skal alle lønmodtagere overvåges?

Sandheden er den, at det her lovforslag sikrer, at der kører en tv-optagelse visse steder, også i det offentlige rum, og at den tv-optagelse som udgangspunkt sletter sig selv efter 30 dage, og der er ikke noget menneske i denne verden, der får noget som helst at se. Og det, man kan se foregå på tv-optagelsen, er, at folk vandrer forbi facaden på en bank. Ja, det bliver optaget på et bånd, og det bliver så slettet 30 dage efter, uden